

ÎNCHEIERE

7 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Luiza Gafton

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Tatiana Florică (Toma), reprezentată de avocatul Andrei Coadă

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Tatianei Florică împotriva Instituției Medico-Sanitare Publice Spitalul Clinic Municipal nr. 1 cu privire la anularea ordinului de sancționare disciplinară, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Tatiana Florică și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Central din 10 februarie 2017, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 8 iunie 2016, Tatiana Florică a depus cerere de chemare în judecată împotriva Instituției Medico-Sanitare Publice Spitalul Clinic Municipal nr. 1 cu privire la anularea ordinului de sancționare disciplinară, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la 21 martie 2016, directorul Instituției Medico-Sanitare Publice Spitalul Clinic Municipal nr. 1, Iurie Donduciuc, a emis ordinul nr. 45 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare”, prin care, la pct. 3, i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară, sub formă de mustrare, în temeiul art. 206 alin. (1) lit. b) Codul muncii.

Indică că nefiind de acord cu acest ordin, la 5 aprilie 2016 a depus o cerere prealabilă către administrația Instituției Medico-Sanitare Publice Spitalul Clinic Municipal nr. 1, prin care a solicitat anularea ordinului nr. 45 din 21 martie 2016 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare”, ca fiind emis cu încălcarea prevederilor legii și repararea prejudiciului moral în cuantum de 5000 lei, pentru cauzarea suferințelor psihice urmare a ingerinței admise asupra drepturilor și carierei sale profesionale.

Remarcă că prin răspunsul nr. 05-4/268 a Instituției Medico-Sanitare Publice Spitalul Clinic Municipal nr. 1, recepționat la data de 3 mai 2016, i-a fost comunicat că temei pentru aplicarea sancțiunii disciplinare au servit anumite înscrisuri, cum ar fi: raportul șefului secției anesteziologie și reanimare, raportul de serviciu al medicului internist de gardă, raportul de serviciu al vicedirectorului medical precum și a unei note informative, cât și lipsa înscripției consultației în fișa medicală a pacientului și prin prisma acestor acte s-a constatat comiterea abaterii disciplinare, în timpul efectuării serviciului de gardă în secția anesteziologie și reanimare, contrar obligațiilor de serviciu și anume, refuzul în acordarea consultației pacientului, ceea ce reprezintă o inacțiune, prin care a fost încălcat pct. 4 lit. g) din Fișa postului medicului anesteziolog, care prevede acordarea ajutorului consultativ medicilor din secție și alte subdiviziuni ale spitalului conform specialității sale.

Consideră că ordinul contestat a fost emis cu încălcarea procedurii stabilite de lege și a prevederilor legii, ceea ce consideră că constituie temei de nulitate a acestuia prin prisma prevederilor art. 26 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

Cu referire la prevederile art. 207 alin. (1), 208 alin. (1) Codul muncii, menționează că explicația pe marginea circumstanțelor privind fapta ce i s-a imputat că a comis-o, a fost cerută și prezentată vicedirectorului medical Instituției Medico-Sanitare Publice Spitalul Clinic Municipal nr. 1, Ion Arteni.

Obiectează că printre atribuțiile stabilite de lege și fișa postului, Ion Arteni în funcția de vicedirector medical, nu este angajator, circumstanțe ce atestă lipsa dreptului prevăzut de lege privind solicitarea explicației de la angajator către salariat cu privire la fapta ce se invocă.

Notează că potrivit pct. 4 din ordinul nr. 45 din 21 martie 2016 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare”, a fost specificat că prezentul ordin poate fi contestat în modul stabilit de prevederile art. 355 alin. (1) lit. a) Codul muncii, în termen de 3 luni, de la data emiterii, fără ca administrația Instituției Medico-Sanitare Publice Spitalul Clinic Municipal nr. 1, să indice organul unde poate fi contestat acest ordin, contrar prevederilor art. 210 Codul muncii, or, lipsa cunoștințelor juridice au avut marja de a determina imposibilitatea apărării drepturilor ei constituționale.

Relevă că administrația Instituției Medico-Sanitare Publice Spitalul Clinic Municipal nr. 1 intenționat a indicat la pct. 4 din ordinul nr. 45 din 21 martie 2016 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare”, precum că acesta este pasibil contestării în termen de 3 luni, de la data emiterii lui, ceea ce a generat inducerea ei în eroare.

În context, explică că Instituția Medico-Sanitare Publice Spitalul Clinic Municipal nr. 1 reprezintă acea structură organizatorică sau organ, care a fost instituită prin actul administrativ normativ al Consiliului municipal Chișinău, ca fondator și prin urmare apărarea drepturilor sale salariale, prin contestarea în modul corespunzător a actului administrativ de sancționare, reprezintă un singur instrument și anume, Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 ca lege specială în raport cu dispozițiile art. 355 Codul muncii.

Afirmă că în situația dată, a fost pusă în împrejurarea de a eluda termenul de adresare în instanța de contencios administrativ prevăzut de art. 17 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, potrivit căruia cererea prin care se solicită anularea unui act administrativ sau recunoașterea dreptului pretins poate fi înaintată în termen de 30 zile de zile, în cazul în care legea nu dispune altfel.

Insistă că Instituția Medico-Sanitară Publică Spitalul Clinic Municipal nr. 1 nu a respectat nici prevederile art. 206 alin. (5) Codul muncii, dat fiind faptul că nu a luat în calcul totalitatea circumstanțelor obiective ce au condiționat aplicarea sancțiunii disciplinare.

Relevă că circumstanțele descrise în partea descriptivă a ordinului, nu corespund realității fiind vădit eronate, nu a refuzat și nu a ezitat niciodată, de când activează în această funcție, acordarea consultației necesare și profesioniste pacienților internați și că pacientul nici nu a fost pus sub supravegherea ei medicală la acea dată, în secția corespunzătoare, care se indică în ordin.

Insistă că agravarea stării pacientului, soldată cu deces, nu are vreo legătură de cauzalitate cu acțiunile sau inacțiunile ei, mai mult că pacientul nu se afla sub supravegherea ei medicală.

Subliniază că aplicarea sancțiunii disciplinare se răsfrânge negativ nu doar asupra sănătății ei, dar și asupra carierei sale profesionale.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 206, 207, 208, 210, 355 Codul muncii, art. 14 alin. (1), 26 alin. (1) lit. c) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, art. 1423 Codul civil.

Solicită admiterea acțiunii, anularea ordinului nr. 45 a Instituției Medico-Sanitare Publice Spitalul Clinic Municipal nr. 1 din 21 martie 2016 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare”, ca fiind emis cu încălcarea prevederilor legii, încasarea din contul Instituției Medico-Sanitare Publice Spitalul Clinic Municipal nr. 1 a sumei de 5000 lei, cu titlu de prejudiciu moral, pentru cauzarea suferințelor psihice urmare a ingerinței admise asupra drepturilor și carierei sale profesionale și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău sediul Central din 10 februarie 2017, acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2017, a fost respins apelul declarat de către Tatiana Florică și menținută hotărârea Judecătorei Chișinău sediul Central din 10 februarie 2017.

La 15 ianuarie 2018, prin intermediul Oficiului Poștal, Tatiana Florică (Toma), reprezentată de avocatul Andrei Coadă a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2017, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, considerându-le ca ilegale și neîntemeiate.

Obiectează că instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii și concluziile acestora sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, fapt ce în

consecință a dus la emiterea unei soluții greșite și că au fost aplicate eronat atât normele de drept material cât și normele de drept procedural.

Indică că potrivit declarațiilor martorului Mariane Lupașco, raportului de serviciu al medicului internist Tatiana Telpiș, nota informativă a vicedirectorului medical, Ion Arteni și a jurisconsultului L. Novac, rezultă că dânsa, în seara zilei din 24 februarie 2016, la solicitarea medicului internist Tatiana Telpiș, a acordat pacientului consultație verbală, iar la data de 25 februarie 2016 orele 06:40, i-a acordat a doua oară consultație, efectuând corespunzător inscripția în fișa medicală a pacientului și acesta a fost transferat în secția reanimare pentru luarea măsurilor urgente.

Subliniază că din esența probatoriului anexat la materialele cauzei, nu rezultă neacordarea consultației medicale pacientului, ci doar faptul că în seara zilei din 24 februarie 2016, după consultația pacientului în mod verbal, dânsa nu ar fi făcut doar inscripția în fișa medicală a pacientului respectiv.

Remarcă că obligația efectuării inscripției în fișa medicală a pacienților apare doar când s-a luat decizia de transfer sau internare a acestuia în secția de reanimare, iar în al doilea rând, competența și sarcina exclusivă privind completarea fișei medicale a bolnavului de staționar aparține medicului de gardă.

Notează că din esența materialelor pricinii, rezultă că în seara zilei de 24 februarie 2016, dânsa în calitate de medic reanimatolog a constatat lipsa necesității transferului pacientului în secția reanimare, iar spre dimineața zilei din 25 februarie 2016 a decis transferul pacientului, fapt despre care, conducându-se de prevederile Regulamentului de organizare și funcționare a secției anesteziologie și reanimare al Instituției Medico-Sanitare Publice Spitalul Clinic Municipal nr. 1, a și făcut inscripția necesară în fișa medicală a pacientului.

Explică că în tura din ziua din 24 februarie 2016 spre 25 februarie 2016 medic de gardă a fost Mariana Lupașco.

Indică că lipsa inscripției în fișa medicală a pacientului nu demonstrează sub nicio formă consultația medicală acordată de către ea din seara zilei din 24 februarie 2016 care a fost expusă în mod verbal, fapt recunoscut și de reprezentantul Instituției Medico-Sanitare Publice Spitalul Clinic Municipal nr. 1 și confirmat prin înscrisurile anexate la prezenta cauză civilă.

Obiectează că vicedirectorul medical Ion Arteni este o persoană neîmputernicită de a cere explicație de la salariați privitor la faptele comise ce pot fi calificate ca abateri disciplinare, or, potrivit pct. 6 din Fișa de post al vicedirectorului medical al Instituției Medico-Sanitare Publice Spitalul Clinic Municipal nr. 1, vicedirectorul medical înaintează propuneri directorului spitalului pentru menținerea colaboratorilor medicali sau aplicarea sancțiunilor disciplinare și sub nicio formă nu oferă dreptul de a solicita de la ea, în funcția de medic, explicații pe marginea cazului de abatere disciplinară ce i s-a imputat. Iar persoana cu drept de primă semnătură fiind doar directorul Instituției Medico-Sanitare Publice Spitalul Clinic Municipal nr. 1.

Consideră eronată aprecierea primei instanțe precum că ordinul este emis de Instituția Medico-Sanitară Publică Spitalul Clinic Municipal nr. 1, fiind semnat de directorul instituției respective, Iurie Donduciuc, și că astfel, se prezumă că ordinul emis poate fi contestat la instituția emitentă, or, în conținutul ordinului nr. 45 din

21 martie 2016, nu a fost indicat organul unde poate fi contestată sancțiunea, iar acest fapt nu poate fi supus nici unei prezumții, deoarece prevederile art. 210 Cod muncii instituie o obligație prohibitivă, și anume că sancțiunea disciplinară se aplică prin ordin (dispoziție, decizie, hotărâre), în care se indică în mod obligatoriu organul în care sancțiunea poate fi contestată.

Mai menționează că Instituția Medico-Sanitară Publică Spitalul Clinic Municipal nr. 1 nu a ținut cont nici de prevederile art. 387 alin. (1) Cod muncii în conformitate cu care persoanele alese în organele sindicale de toate nivelurile și neeliberate de la locul de muncă de bază nu pot fi supuse sancțiunilor disciplinare și/sau transferate la alt lucru fără acordul preliminar scris al organului ai cărui membri sunt.

Reiterează că la emiterea ordinului contestat, instituția medicală nu a luat în considerație totalitatea circumstanțelor obiective ce au condiționat aplicarea sancțiunii disciplinare, cum ar fi aspectele ce caracterizează activitatea generală a secției anesteziologie și reanimare, starea generală a pacienților care sunt internați în secția respectivă, caracterul critic al sănătății pacienților internați și pasibil evoluțiilor progresive a maladiilor ceia ce a fost caracteristic nemijlocit pacientului în cauză și istoricul maladiilor cu care s-a confruntat.

Evidențiază că aplicarea sancțiunii disciplinare se răsfrânge negativ nu doar asupra sănătății ei, care este și însărcinată, dar și asupra carierei ei profesionale, întrucât aplicarea ilegală a sancțiunii i-a generat încălcarea drepturilor și o subjugare directă a carierei sale profesionale de medic.

La 28 februarie 2018, prin intermediul Oficiului Poștal, Instituția Medico-Sanitară Publică Spitalul Clinic Municipal nr. 1 a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului declarat de către Tatiana Florică (Toma), reprezentată de avocatul Andrei Coadă, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 30 noiembrie 2017, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 179), careva date cu privire la recepționarea acesteia de către recurentă la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2017, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii

sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Tatiana Florică (Toma), reprezentată de avocatul Andrei Coadă nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Tatiana Florică (Toma), reprezentată de avocatul Andrei Coadă, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Tatiana Florică (Toma), reprezentată de avocatul Andrei Coadă ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Tatiana Florică (Toma), reprezentată de avocatul Andrei Coadă se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Luiza Gafton